

Apoi a apărut un iepure. A văzut oala răsturnată și a ciulit urechile:

– Casă-căsuță, cine locuiește aici?

Din oală s-au auzit două glasuri:

– Suntem șoarecele și broasca. Tu cine ești?

– Eu sunt iepurele. Pot să stau cu voi?

– Da, intră!

Iepurele a sărit și el în oală.

Într-o zi, lângă
casa lor s-a oprit
o vulpe.

– Casă-căsuță, cine locuiește aici?

– Noi: șoarecele, broasca și iepurele. Tu cine ești?

– Eu sunt vulpea. Aveți loc și pentru mine?

– Da, avem! au răspuns șoarecele, broasca și iepurele.

– Mulțumesc! a zis vulpea, dând din coada ei roșcată.

În altă zi, de oală s-a apropiat un arici.

– Casă-căsuță, cine stă aici? a întrebat ariciul.

– Noi: șoarecele, broasca, iepurele și vulpea.

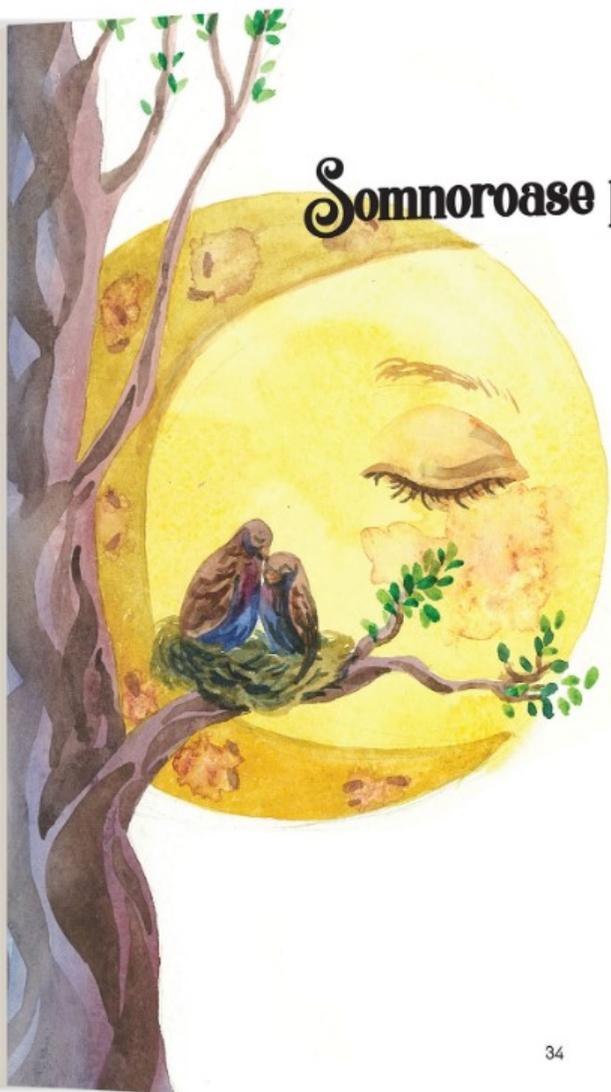
Tu cine ești?

– Sunt eu, ariciul! Pot să stau cu voi?

– Desigur!
Dar ai
grijă la țepi!

– Mulțumesc! a spus ariciul
și a intrat în oală.

Somnoroase păsărele

de Mihai Eminescu

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele -
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie -
Noapte bună!

34

Mica Sirenă

după H. Christian Andersen

Cândva, demult, într-un palat de coral trăia Triton, regele mărilor. El avea șapte fiice frumoase, care arătau ca niște adevărate prințese, doar că în loc de picioare aveau cozi lungi, cu solzi ca de pește.

Mica Sirenă, cea mai tânără, era gingașă și visătoare. Obișnuia să urce deseori la suprafața apei și să privească în zare, spre țărm. Auzise că acolo trăiesc oamenii - oare cum arătau?

35

Povestea găștelor

de George Coșbuc

Un găscan cu pene lucii
Cum trecea pe pod prin sat
Și-ntr-o mân-avea papucii,
Nu știu cum i s-a-ntâmpat
Că papucii lui căzură,
Ce păcat, o, ce păcat!
Căci erau cu-alesătură,
Fără leac de tivitură –
Ce păcat!

Gâștele-auzind cum zbiară:
„Aoleu! Papucii mei!”
Într-un suflet alergară
Și-ntrebau mirate, ce-i?
„Am rămas, plângea găscanul,
Păgubaș de patru lei!
Iată-mă desculț, sărmanul!
Ce mă fac acum, golanul,
Fără ei!”

„Haideti toți, și moși și babe
Să-i cătăm pe râu acu!”
Repede-notând din labe,
Cârdul tot pe râu trecu.
„I-ai găsit?” – „Eu, nu, surată,
Ce mă-ntrebi așa și tu?”
Toate-apoi strigau deodată:
„Bată-i pacostea să-i bată!
Nici eu, nu!”

16

Vara-ntreagă tot umblară,
Dar papucii duși au fost!
Și-au să umble și la vară
Până ce le-or da de rost!
Iar găscanul merge, vine,
Face cruci și ține post.
„Nu-i găsec! Sărac de mine,
Iar desculț e, vezi tu bine,
Lucru prost!”

Gâștele de-atunci, în cale,
Când văd apa undeva,
Căutând pornesc agale
Tot crezând că-i vor afla.
Vin și rațe să le-ajute:
Mac-mac-mac și ga-ga-ga!
Mac-mac-mac! Haid vino, du-te,
Zile-așa pe râu pierdute!
Ga-ga-ga!

Iar când găștele stau gloată
Și prin dreptul lor te duci,
Sare tabăra lor roată
Și te-ntreabă: „Ce ne-aduci?
Ai găsit papucii? Spune!”
Tu la fug-atunci s-apuci!
Sî-sî-sî! Tot fac nebune
Și te mușcă, doar le-ai spune
De papuci!

17

